וידי ביומי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית
לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני
בניו ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני
בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי
מואב ויהיו שם וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא
ושני בניה וישאו להם נשים מואביות שם האחת ערפה
ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים וימתו גם שניהם
מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה ויתקם
היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב
כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם ותצא מן המקום
אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב
אל ארץ יהודה ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שובנה
אשה לבית אמה יעש יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם
עם המתים ועמדי יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה
בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה ותאמרנה
לה כי אתך נשוב לעמך ותאמר נעמי שובנה
בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם
לאנשים שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי
יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי
בנים הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה
לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מכם כי יצאה
בי יד יהוה ותשנה עוד ותשק ערפה לחמותה
ורות דבקה בה ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל
אלהיה שובי אחרי יבמתך ותאמר רות אל תפגעי בי לשבך
לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין
עמך עמי ואלהיך אלהי באשר תמותי אמות ושם אקבר
כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני וביניך

ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר
אליה ותלכנה שתיהם עד באנה בית לחם ויהי
כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה
היזאת נעמי ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי
קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד אני מלאתי
הלכתי זריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי
נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי ותשב נעמי
ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב
והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים
ולנעמי מודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת
אלימלך ושמו בעז ותאמר רות המואביה אל
נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר
אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי
ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים
ויקר מקרה וחלקת השדה לבעז אשר ממשפחת
אלימלך והנה בעז בא מבית לחם ויאמר
לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה
ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי
הנערה הזאת ויען הנער הנצב על הקוצרים
ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי
משדי מואב ותאמר אלקטה נא ואספרתי
בעמרים אחרי הקצרים ותבוא ותעמוד מאז
הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט ויאמר
בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט
בשדה אחר וגם לא תעברי מזה וכה תדבקין עם
נערתי עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן
הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמית והלכת

אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים ותפל על
פניה ותשתחו ארצה ותאמר אלין מדוע מצאתי חן
בעינך להכירני ואנכי נכריה ויען בעז ויאמר לה
הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות
אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך
ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשם ישלם
יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי
ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו ותאמר אמצא
חן בעינך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך
ואנכי לא אהיה באחת שפחתך ויאמר לה בעז לעת
האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך
בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט לה קלי ותאכל
ותשבע ותתר ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר
גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה וגם של תשלו
לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה
ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה
ויהי כאיפה שערים ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה
את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותירה
משבעה ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום
ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את
אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי
עמו היום בעז ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה
אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר
לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא ותאמר רות
המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי
תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי ותאמר
נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-1192015415-1678203106-11

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-1192015415-1678203106-11